

धक्रियायाभानं कारकाणां साध्यक्रियायामेवान्वयोपग-
मात् ऋदन्त्यले कारकविभक्तिप्रयोगस्य सर्वजनीतया
साध्यत्वेन तदुपस्थितावेव कारकान्वयोपपत्तिः । “साध्यस्य
साधनाकाङ्क्षेति” “नियतं साधने साध्यं क्रिया नियतसा-
धनेति” “साध्यत्वेन निमित्तानि क्रिया परमपेक्षते” इति
चाभियुक्तोक्तैः । अतएव स्तोत्रं पात्र इत्यादौ द्वितीयान्त-
तोपपद्यते साध्यक्रियाफलस्य विशेषण्येऽपि द्वितीयानुशास-
नान् । अजाद्युपस्थायिक्रियाविशेषणस्य तु विशिष्यलिङ्गतया
प्रथमाद्यन्ता “ऋदभिहितो भावो द्रव्यवत् प्रकाशत” इति-
भावोक्तैः । ऋदभिहितः कृता बोधितः । भावो भावना
धात्वर्थस्वरूपमिति यावत् द्रव्येण तुल्यं प्रकाशते द्रव्यध-
र्मान् लिङ्गसंख्याकारकत्वानि भजते इति यावत् । अत्र
द्रव्यत्वं लिङ्गसंख्यानव्यतिवमेव योग्यत्वात् न तु पृथिव्या-
द्यात्मकत्वं ज्ञानपाकादौ तदभावात् । नापि “वस्तूपलक्ष-
णं यत्र सर्वनाम प्रयुज्यते । द्रव्यप्रियुच्यते सोऽर्थो
भेदात्वेन विवक्षितः” इति पारिभाषिकसर्वनामपरामर्शयो-
ग्यत्वादिरूपं, साध्यक्रियाया अपि तथत्वेनाविशेषापत्तेः ।
तन्तु सत्वधानानि नामानीत्येकवाक्यतया सत्वद्रव्ययोः
पर्यायत्वस्य वज्रपुस्तकेषु दर्शनात् सत्वभूतत्वमेव द्रव्यत्वमिति
फलितार्थः “क्रिया न युज्यते” इत्यादिना लिङ्गाद्ययोग-
स्यासत्वलक्षणत्वाभिधानात् तदुपयोग्यैव सत्वलक्षणत्वौचि-
त्यादिति तु तत्त्वम् । वैयाकरणादिमते चल इत्यादौ
क्रियायां शक्तिः “सङ्कोतो गृह्यते जातौ गुणद्रव्यक्रियासु
च” काव्य० उक्तेः । “असम्पादयतः कञ्चिज्जातिद्रव्य-
क्रियागुणैः” माघः । प्रयोगे “तस्मिन्नुपायाः सर्वे नः
क्रूरे प्रतिप्रहृतक्रियाः” कुमा० “प्रतिप्रहृतक्रियाः विफल-
प्रयोगाः” मङ्गल० करणे (अनुष्ठाने) “वचसस्तस्य सपदि
क्रिया केवलसुत्तरम्” भावः । “यथाकर्म पुंसतनादिकाः
क्रियाः” रघुः । “आम्नायस्य क्रियायथादानार्थक्यमतद-
र्थानाम्” “तद्भूतानां क्रियार्थेन समान्नायः” जै० सू० ।
शिवायाम् “क्रिया हि वस्तुपहिता प्रसीदति” रघुः
“चिकित्सायां क्रियाः (भोगाः) सर्वा गतायुषः” सुश्रु० ।
कर्मणि (स्यन्दे) “चित्तिर्जलं तथा तेजः पवनोमन एव च ।
परापरत्वूर्त्तत्क्रियावेगान्नया अमी” भाषा० । “यदा-
न्नया क्रिया तस्यविकुर्वती नैवात्मानं लभते” शा०भा० ।
“क्रियैव कालः इति मते सुतरां नाधिकरणता” ति० त०
रघु० । संयोग विभागयोरसमवायिकारणतावच्छेद-
कतया क्रियात्वजातिसिद्धिः । “क्रियां जातिं योग्यवृत्तिं

समवायं च तादृशम् । गृह्णाति चतुःसम्बन्धादालोको-
द्भूतरूपयोः” भाषा० तेन योग्यवृत्तेस्तस्याः प्रत्यक्षता धात्वर्थे
व्यापारे “तेन तुल्यं क्रिया च द्वितिः” क्रियासमभिव्यक्ति-
यद्” “स्वरितजितः कर्तुंभिप्राये क्रियाफले” पा० ।
“क्रियया यमभिप्रैति” वार्त्ति० “क्रियायाः परिनिष्पत्ति-
र्थद्वारापारादनन्तरम् । विवक्ष्यते यदा यत्र करणं तत्तदा
स्युतम्” “कर्तुं कर्म व्यविहृतामसाक्षाद्धारयत् क्रियाम् ।
उपकुर्वत् क्रियासिद्धौ शास्त्रेऽधिकरणं स्युतम्” “क्रिया-
कृतविशेषाणां सिद्धिर्यत्र न विद्यते । दर्शनादनुमानाद्वा
नत् प्राप्यमिह कथ्यते” । “निर्दिष्टविषयं किञ्चिदुपात्त-
विषयं तथा । अपेक्षितक्रियञ्चेति त्रिधाऽपादानमिष्यते”
“धातुपात्तक्रिये नित्यं कारके कर्तृतेष्यते” इति च भट्ट-
हरिः । “क्रियासमभिव्यक्तिरेव विराध्यन्तं क्षमेत कः”
माघः । धात्वर्थे फले । “कर्मवत् कर्मणा तुल्यक्रियः”
पा० कर्मणा कर्मस्यक्रियया तुल्यक्रियः समानाधि-
करणक्रियः कर्मस्यभावस्यक्रियारूपफलकइत्यर्थः । क्रिया-
विशेषणम् । अत्र च यथा फलस्य विशेषणत्वेऽपि द्वि-
तीया तथा क्रियाविशेषणशब्दे वक्ष्यते । क्रियान्वयिनश्च
हरिणा दर्शिता यथा

“संबोधनान्तं कत्वोऽर्थः कारकं प्रथमोवर्ततः । धातु-
सम्बन्धाधिकारविहितमसमस्तनञ् । तथा यस्य च भावेन
घठी चेत्युदितं द्वयम् । सम्बन्धश्चाष्टकस्यास्य क्रिय-
यैवावधार्यताम्” । व्यवहाराङ्गक्रियायाम् उदा० क्रिया-
पादशब्दे वक्ष्यते । आङ्गे “चतुर्दशरां क्रियाः कार्या
अन्येषान्तु विगर्हिताः” म० त० मरीचः । “सृते पितरि
पुत्रेण क्रिया कार्या विधानतः” गु० त० मरीचः ।
“सपिण्डसन्ततिर्वपि क्रियाहर्त्तप ! जादते” तत्रैव
विष्णु पु० । “ये सपिण्डीकृताः प्रेता न तेषां च पृथक्-
क्रिया” ति० त० शा०

क्रियाकल्प ए० क्रियायां चिकित्सायां कल्पोविधिः । सुश्रुतोक्ते
उत्तरतन्त्रे अष्टादशाध्यायप्रतिपाद्ये क्रियाभेदे । “अथातः
क्रियाकल्पं व्याख्यामः” इत्युपक्रमत् तस्योक्तेस्तथात्वम्
क्रियाकार ए० क्रियां शिञ्चारम् करोति क्व-अर्थे उप०स० ।
इनवच्छात्रे त्रिका० शकारकभावे ति० स्त्रियं
टाप् सि० कौ० । सुग्ध० मते ईप् इति भेदः ।

क्रियाद् द्विन् ति० क्रिया व्यवहाराङ्गसाधनं साञ्जिबेख्या-
दिकं द्वेषि द्विष-णिनि इत० । विवादे पञ्चविधहीनार्गत-
हीनप्रतिवादिनि “अन्यवादी क्रियाद् द्वेषी नोपस्थाता